

RILEYBLADET

Nummer 1, 2000

Organ för Svenska Rileyregistret

Årgång 22

Några bilder och rader från sommarens Rileyäventyr.

Ronald Pfändtner

Ett par dagar efter den trevliga träffen i Arvika (Tack Kent Gustavsson för ett fint arrangemang), hade Monika och jag tagit ut några extra semesterdagar för att på småvägar ta oss hem till Västerås. Efter vårt avsked från Rileygänget i Klässbol for vi till Edane för att hälsa på några gamla konstnärsvänner till mig. Trevlig samvaro avslutades med övernattnings på vandrarhemmet i Brunnskog. Tidigt på måndags morgon for vi till Brunnskogs kyrka. *Brunnskogs kyrka stod och lyste som en bondbrud grann och ny*, så diktade Gustaf Fröding om den då nya kyrkan som stod färdig 1878 och var då en av Sveriges största landsortskyrkor med sina 2000 sittplatser. Arbetet med den nya kyrkan hade varit mycket besvärligt. De unga gråstensblocken bars på bårar upp till murkrönen och arbetarna var nära att ge upp. Men spelmannen Ola från Kenselvika lär ha med sitt spel gjutit mer mod och kraft i arbetarna och under två somrar fortsatte Spelmans-Ola att med sin fiol anföra stenbärarna. Men den ödesdigra natten till den 29 juni 1973 slog åskan ned i tornspiran. Elden fick fäste i bjälklag och innertak. Klockorna smälter och tornspiran rasar. Inga inventarier kunde räddas. Kyrkan återuppbyggdes 1973-1975 och konstnären Ingemar Lööf har bl a gjort den mycket vackra altartavlan.

Vidare mot nordost och Rileyn stretade förtjänstfullt uppför den branta Fryksdalshöjden och ner mot Västra Ämtevik. Eftersom ingen ordentlig frukost hade intagits for vi ned till Frykens strand för att koka kaffe och äta smörgås. Där vid en brygga låg en ensam båt som såg mycket gammal ut. Det visade sig vara S/S Freja af Fryken den båt som jag tidigare hört talas om och hoppats att få se i Sunne och eventuellt ta en åktur

Lagerlöfs Mårbacka. Denna släktgård såldes vid hennes fars död 1885, men tack vare framgångarna med sina böcker kunde hon 1907 köpa tillbaka gården. Kring den ursprungliga mangårdsbyggnaden lät hon 1921-1923 bygga en herrgård i karolinerstil. En trevlig guidning avslutades i biblioteket där vi också fick höra Selmas röst från en radioinspelning på hennes 80-årsdag 1938. Hennes ande svävade i rummet.

En sådan syn man aldrig skådat har! Två Riley Kestrel och Lilla Karlsö.

med. Byggd 1868, förlit 1896 och bärgad 1994. Med sin originalpanna och rekonstruerade interiör är den ett fint stycke transporthistoria. De avlånga Frykensäarna var ju idealiska för sjötransport. Någon tur blev det inte den här gången men väl en privatvisning av en entusiastisk skeppare. Numera gör Freja både reguljära turer och privata arrangemang där både champagne och konserverad hummer kan beställas från det minimala köket.

Vidare norrut till Sunne och över till andra sidan Fryken där vi besökte Selma

Rileyn tog oss outtröttligt vidare österut på slingrande grusvägar genom djupa skogar. Efter Filipstad var det bra men tråkigare väg. Det började skymma och en liten skogsväg tog oss till en sjö där tältet slogs upp och en brasa tändes. Dagen avslutades med ett kvällsdopp i iskallt vatten.

Morgon och vidare österut. Mellan Hällefors och Kopparberg tog vi dock av söderut och en mycket vacker vägsträcka tog oss till den lilla idyllen Nora. Lunch på Stadshotellet och besök i de gamla lokstallarna. Vandrarhemmet i Nora be-